Chương 462: Thảm Hoạ Cổng (14) - Ma Vương Xuất Hiện Ở Gradias

(Số từ: 3337)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:31 PM 14/06/2023

Tình hình ở các khu vực đô thị tương đối tốt hơn, nhưng những người sống trong các khu ổ chuột nơi những người tị nạn ở trong điều kiện tồi tệ đến mức liệu họ có thể sống sót qua mùa đông hay không.

Đế chế không thể bỏ rơi họ hoàn toàn.

Họ đang phân phát đồ tiếp tế, và có thể nhìn thấy những hàng dài nơi lính canh đang phát thứ gì đó.

- *Thump!
- -Tôi đã nói là không lấy mà!
- -Ông ơi... thế này chắc ông chết mất...

Một âm thanh ồn ào phát ra từ đâu đó trong khu ổ chuột.

-Tôi sẽ không nhận sự đối xử từ những linh mục chết tiệt phục vụ cho Ma vương bẩn thỉu! Hãy cứ để tôi chết đi! Chết tiệt! Tôi nên chết!

Tại một trong những cái lán, một linh mục mặc một chiếc áo choàng trắng bẩn thỉu, bị đuổi, từ từ đứng dậy với vẻ mặt chán nản.

—Giáo hội Towan và Alsbringer.

Mọi người bắt đầu từ chối những vị thần đã chọn Ma vương.

Vị linh mục của Towan, giữa những tiếng xì xào của mọi người, cúi đầu với vẻ mặt chán nản và bước đi đâu đó.

Không cần phải nhìn thấy cảnh này đặc biệt.

Thực tế của Đế chế đã rõ ràng.

Nhưng tôi không thể rời khỏi chỗ ngồi của mình một cách dễ dàng.

Tôi cảm thấy mình có trách nhiệm phải chứng kiến tất cả những cảnh tượng này. Có vẻ như tôi phải làm như vậy.

Mặc dù tôi không thể giải quyết bất cứ điều gì chỉ bằng cách nhìn vào những điều khủng khiếp đã xảy ra vì tôi, nhưng tôi cảm thấy mình phải làm.

Tôi đã đi qua khung cảnh vô tận của những cuộc đời tan vỡ.

Khi tôi đến gần vùng ngoại ô, tình hình trở nên nghiêm trọng hơn.

Có vô số xác chết trong các khoảng trống giữa các lán, đầy giòi và ruồi.

Đế chế không có khả năng hỗ trợ tất cả những người này.

Nếu những người được cứu cuối cùng chết đói, thì cứu họ để làm gì?

Kết quả là chết bởi quái vật hoặc chết từ từ vì đói.

Giống như cách tôi sử dụng các pháp sư ở Quần đảo Edina để trồng trọt, Đế quốc hẳn cũng đang làm điều gì đó tương tự.

Tuy nhiên, Đế chế phải sử dụng nhân lực để bảo vệ lãnh thổ rộng lớn của mình khỏi lũ quái vật.

Có các lực lượng hỗ trợ các tỉnh hiện có và các lực lượng làm việc để chấm dứt cuộc khủng hoảng Cổng.

Trong khi Quần đảo Edina có thể sử dụng tất cả các nguồn lực của mình để hỗ trợ người dân của mình, thì Đế chế không ở trong tình trạng như vậy. Đó là lý do tại sao mọi người đang chết một cách vô nghĩa ở những nơi mà Đế chế không thể giúp đỡ.

Trong tình huống tuyệt vọng như vậy, không có sự tức giận hay thù hận trên khuôn mặt của mọi người.

Bị cái chết che khuất, họ ngồi xuống bất cứ đâu trên đường phố, thậm chí không còn sức lực để oán giận thế giới, và chết dần chết mòn.

Khi tôi gần như ở rìa của khu tị nạn.

- *Bang!
- -Growl!
- -Aaaah!
- -Đó là một con quái vật!

Một con quái vật đang nổi cơn thịnh nộ, phá và xé nát những chiếc lán.

Một con quái vật từ Cánh cổng đã tràn vào từ đâu đó.

Không có khả năng lính canh ở trong khu vực không có người ở này.

Ngay cả khi có, không chắc liệu họ có thể xử lý được hay không.

Một con quái vật có khuôn mặt lợn rừng, cơ thể khỉ đột và cao khoảng 4 mét.

Dù chỉ có một sinh vật duy nhất và có vẻ không mạnh mẽ đến thế nhưng nếu bị bỏ mặc, hàng trăm người trong trại tị nạn sẽ bỏ mạng.

Thường dân không thể làm bất cứ điều gì về một con quái vật này.

Trong khu vực vô luật pháp, thậm chí một con quái vật có thể dẫn đến cái chết của hàng trăm người.

Không còn nhiều thời gian để chần chừ nữa.

Tôi kích hoạt ma thuật khắp cơ thể và bắt đầu chạy.

Đó là một khoảng cách khá xa, nhưng bao phủ mặt đất này bằng sức mạnh của tôi không phải là vấn đề lớn.

*Boom! Crash!

-Chạy đi! Chạy trốn đi!

Khi tôi chạy về phía hiện trường nơi mọi người đang bị nghiền nát và nghiền nát một cách tàn nhẫn,

"Hmph!"

*Boom!

Khi tôi vung nắm đấm của mình, tôi biến ma thuật bên trong nó thành lực hủy diệt thuần túy.

*Crash!

Chỉ với một cú đấm thấm đẫm ma thuật, đầu con quái vật đã nổ tung.

Tôi vẫn chưa đạt đến Master Class.

Nhưng tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

***

Tôi có thể chưa đạt đến Master Class, nhưng điều đó không có nghĩa là sức mạnh của tôi không đủ.

Tên: Valier

Tuổi: 20

Chủng tộc: Archdemon

Chỉ số hiện tại: [Sức mạnh 26,4(A+)] [Nhanh nhẹn 23(A)] [Khéo léo 20,9(A-)] [Ma thuật 41,9(SS)] [Thể lực 25,8(A)]

Tài năng

[Sức Mạnh Siêu Nhiên - Tự Đề Xuất]

[Sức Mạnh Siêu Nhiên - Thần Ngôn]

[Thông Thạo Ma Thuật]

[Kỹ Năng Vũ Khí]

[Kháng Ma Thuật]

[Miễn Dịch Siêu Nhiên]

[Kháng Độc]

Thuộc tính

[Thánh Linh]

[Dòng Máu Anh Hùng]

[Trực Giác]

Kỹ năng

[Demon Domination A]

[Tự Đề Xuất S]

[Thần Ngôn B]

[Tăng Cường Sức Mạnh Ma Thuật A]

Đánh giá khả năng tổng thể - Ma Vương

Đánh giá sức mạnh chiến đấu - S+

Như thể kiếm được điểm kinh nghiệm, tôi kiếm được Điểm thành tích mỗi khi đánh bại một con quái vật.

Trong hai năm qua, khi nhiệm vụ của Edina tăng lên, tôi có ít cơ hội chiến đấu trực tiếp hơn, nhưng ngay từ đầu, tôi đã phải chiến đấu không ngừng nghỉ không ngừng nghỉ.

Đó là những ngày tôi xé nát máu và ruột của lũ quái vật.

Tôi đã đầu tư số điểm thành tích tích lũy được vào việc tăng cường sức mạnh cho bản thân.

Cá nhân tôi muốn tối đa hóa chỉ số ma thuật của mình, nhưng không thể đầu tư vào nó sau khi đạt hạng SS.

Tôi không đủ khả năng mua những tài năng hàng đầu quá đắt đỏ, nhưng tôi có thể đánh thức một vài tài năng mới.

Tuy nhiên, vì phải tập trung vào nhiệm vụ hoàng gia của mình, tôi đã dành nhiều thời gian hơn để ngồi trên ngai vàng sau những trận chiến căng thẳng ban đầu.

Đó là lý do tại sao tôi không thể tiến lên giai đoạn tiếp theo.

Tuy nhiên, [sức mạnh thể chất] cơ bản của tôi đã phát triển đến mức cực đoan, và chỉ số ma thuật của tôi đã tăng đến mức bất thường. Kết quả là, hiệu suất ma thuật của tôi ngang bằng với bất kỳ Master nào khác.

Tôi đã đạt được một sự phát triển dị dạng, trở nên to lớn hơn ở những khả năng cơ bản mà không tiến tới giai đoạn tiếp theo.

Vì vậy, chỉ riêng về đầu ra, tôi không chỉ ở cùng cấp độ với các Master khác mà thậm chí còn vượt xa. Tôi chỉ thiếu sự chính xác và linh hoạt.

Dựa trên chỉ số ma thuật của tôi, giờ tôi đã ngang hàng với Saviolin Tana.

Tất nhiên, tôi không có niềm tin vào chiến thắng nếu tôi chiến đấu với cô ấy.

*Bùm!

Cơ thể của con quái vật không đầu gục xuống.

Mặc dù tôi bị bao phủ bởi máu thịt của con quái vật, nhưng nó trượt khỏi kết giới ma thuật bao phủ cơ thể tôi, vì vậy nó không làm vấy bẩn quần áo của tôi.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, con quái vật đã giết chết khoảng mười lăm người.

Nó đã xảy ra chưa đầy một phút kể từ khi con quái vật xuất hiện.

-Ò...

-A-ai vậy...?

Những người đang bỏ chạy thẫn thờ nhìn tôi, người đã vô hiệu hóa con quái vật chỉ bằng một đòn duy nhất.

Dù sao thì nó cũng là một dạng biến đổi qua chiếc nhẫn của Sarkegaar.

Sẽ không ai nhận ra tôi.

Không cần phải giải thích bất cứ điều gì hoặc nói bất cứ điều gì cụ thể.

Ngay khi tôi chuẩn bị rời khỏi chỗ ngồi của mình, *Krừm!

Một chất giống như bọt nổi lên từ xác của con quái vật đã chết, và thứ gì đó bắt đầu xuất hiện.

—Xúc tu.

Những xúc tu sắc nhọn như kim ẩn náu trong xác chết nhắm vào tôi và bắn ra.

"["

*Khang!

Tôi triệu hồi Alsbringer và chống lại các xúc tu.

Cảm giác va chạm quá mạnh so với âm thanh của da thịt và thanh kiếm va chạm.

Cho dù khả năng phòng thủ ma thuật của tôi có tốt đến đâu, quái vật vẫn không thể đoán trước được. Tôi nghĩ nó đã chết, nhưng xúc tu mọc ra từ cái xác.

*Hwaruk!

Với [Ngọn lửa của Tuesday], tôi đốt cháy không chỉ xác con quái vật mà cả những xúc tu đã bật ra và quần quại.

" "

Mọi người nhìn tôi.

Đó là.....

Màu đen đó.....

Ánh mắt của mọi người dán chặt vào thanh kiếm của tôi.

Nhận biết Thánh tích là điều cơ bản đối với tầng lớp quý tộc.

Tuy nhiên, hai Thánh tích thuộc sở hữu của Ma vương, Alsbringer và Tiamata, đã trở nên nổi tiếng như Lament của Ellen và Lapelt.

Do đó, mọi người đã nhận ra họ.

"Ma...... Ma Vương......"

Một trong những người đang run rẩy trên mặt đất chỉ vào tôi.

"Biểu tượng của Ma Vương!"

—Biểu tưởng của Ma Vương.

Đó là biệt danh mới được đặt cho Alsbringer và Tiamata.

Mọi người dần dần bắt đầu chạy trốn trong kinh hoàng.

-Ma Vương đã xuất hiện!

Đó không phải là điều tôi hy vọng ai đó sẽ phát hiện ra.

Tôi đã biết đủ về Thủ đô Hoàng gia.

Tôi lấy ra một cuốn sách cuộn và mở một cuộn [dịch chuyển tức thời].

Tôi lặng lẽ nhìn những người chạy trốn trong kinh hoàng cho đến khi ánh sáng dịch chuyển nuốt chửng tôi.

***

"Ý cậu là gì khi Ma vương xuất hiện?"

Trước khi rời Thủ đô Hoàng gia, Ellen đã nghe những tin đồn kỳ lạ và ngay lập tức đến Cung điện hoàng gia.

-Ma Vương.

Khi nghe điều đó, Ellen cảm thấy như thể đầu mình hoàn toàn trống rỗng.

Cô ấy không thể chịu đựng được nếu không nghe những gì đã xảy ra.

Đó là lý do tại sao ngay cả Ellen cũng không có lựa chọn nào khác ngoài việc phạm phải sự thô lỗ khi đột ngột đến thăm Hoàng đế.

Mặc dù đã đến giờ đi ngủ nhưng Bertus vẫn ở trong văn phòng của mình.

Bertus, tay phải đặt lên thái dương, thở dài.

"Đây không phải là lần đầu tiên những điều vô nghĩa xuất hiện từ khu tị nạn......"

Nghe những lời đó, Ellen cảm thấy một cảm giác nhẹ nhõm kỳ lạ nhanh chóng trở nên nguội lạnh.

—Tin đồn.

Những người nhìn thấy một cái gì đó sai trong sự sợ hãi và hoảng loạn là phổ biến.

Ellen cảm thấy trái tim vốn đen tối của mình như nứt ra, nghĩ rằng mình đã bị những câu chuyện như thế lay chuyển.

"Nói đúng ra thì không phải là Ma vương, nhưng có vẻ như họ đã nhìn thấy Alsbringer. Từ mô tả về ngoại hình, đó chắc chắn là Alsbringer...... Vậy thì đó phải là Reinhardt."

Nghe những lời đó, môi của Ellen run lên.

Nếu họ nhìn thấy Alsbringer, thì chủ nhân của nó phải là Ma vương.

"Họ đang nói những điều vô nghĩa. Họ nói rằng Ma vương đã mang quái vật đến, giết những người tị nạn và biến mất......"

Trong thời gian ngắn đó, câu chuyện đã trở nên méo mó. Ellen lắc đầu quầy quậy.

"Không thể nào đó là sự thật..."

"Tất nhiên là không. Tôi không biết tại sao cậu ta lại đến đây, nhưng một con quái vật xuất hiện ở

vùng ngoại ô, và Reinhardt đã giết nó và biến mất ở đâu đó. Nhưng ai sẽ tin câu chuyện rằng Ma vương đã cứu người?"

Ma Vương đã giết con quái vật tấn công những người tị nạn và sau đó biến mất.

Tuy nhiên, những người chứng kiến cảnh đó đã nhìn thấy Ma Vương giết con quái vật, nhưng những người không chỉ nghe câu chuyện về con quái vật tấn công những người tị nạn trước khi Ma Vương xuất hiện.

Sự thật về việc Ma Vương giết quái vật rồi đột ngột biến mất đã bị chôn vùi giữa những tin đồn lan truyền như cháy rừng.

Ma Vương cứu người.

Mọi người không tin vào sự thật vì Ma vương không có lý do gì để làm như vậy.

Vì vậy, lời nói dối đáng tin cậy đã thay thế sự thật.
"Chết tiệt, hóa ra đây là cảm giác của Reinhardt..."
" "

Ellen và Bertus đang trải qua sự thất vọng mà Reinhardt phải cảm thấy trong thời gian thực.

Reinhardt không có lý do gì để làm một việc như vậy.

Nếu anh ta thực sự muốn tấn công những người tị nạn ở vùng ngoại ô, anh ta sẽ không chỉ mang theo một con quái vật.

Mọi người đã chọn chỉ tin vào những gì họ muốn tin trong nỗi sợ hãi của họ.

Họ từ chối tin vào câu chuyện rằng nếu Reinhardt tấn công đúng cách, cả một khu vực tị nạn sẽ biến thành biển lửa.

Họ không muốn tin điều đó, vì vậy họ đã không tin. Sự thật đã không đến được với đám đông mù quáng vì sợ hãi và hận thù.

Làm sao họ có thể tin vào Ma Vương?

Bên dưới những suy nghĩ như vậy, Ellen và Bertus, những người đã không tin tưởng Reinhardt, giờ phải chứng kiến sự lan truyền của một lời nói dối đáng tin hơn sự thật giữa đám đông, cảm thấy ngột ngạt.

"Nhưng tại sao Reinhardt lại đến đây ngay từ đầu...?"

Ellen cũng chia sẻ câu hỏi của Bertus.

Vào lúc này, Ma vương, người đã rời khỏi Thủ đô Hoàng gia và chưa từng được biết đến, đã xuất hiện ở Thủ đô Hoàng gia.

Ellen chợt nhớ lại cảm giác lúc nãy, như thể có ai đó đang theo dõi mình.

Cảm giác kỳ lạ đó, mà cô đã nghĩ là một ảo tưởng. Không đời nào.

'...Không còn cách nào.'

Khi nghĩ rằng đó có thể là Reinhardt đến với cô, Ellen cảm thấy ghê tởm bản thân.

Cô đã không tin tưởng Reinhardt ngay từ đầu.

Có phải cô ấy đang cố đắm chìm trong ảo tưởng rằng Reinhardt có thể vẫn đang nghĩ về cô ấy?

Cô nghĩ thật nực cười khi tin rằng Reinhardt có thể đang theo dõi cô, và Ellen bật cười trước trí tưởng tượng ngớ ngần và tầm thường của chính mình.

Đâu là lý do để Reinhardt làm một việc như vậy?

Dù cô không biết Reinhardt đã đi đâu cùng với những người tin tưởng anh ta.

Không có lý do gì để anh tìm kiếm cô lần nữa hoặc quan sát cô.

Hai năm đã trôi qua.

Giữa cảnh khốn cùng này, chắc hẳn Reinhardt đã quên đi tình cảm của mình dành cho cô từ lâu.

Reinhardt không làm gì sai với Ellen.

Người duy nhất đã làm sai là chính cô.

Do đó, Reinhardt có thể quên cô ấy. Rốt cuộc anh đã bị phản bội.

Cô không thế quên Reinhardt. Vì cô đã phản bội anh.

Đó là lý do tại sao Ellen nghĩ rằng Reinhardt sẽ không đời nào nhớ đến hay trân trọng cô, một chút tình cảm đó sẽ không còn lại.

Cô nghĩ mình thậm chí không đáng để hy vọng vào điều đó.

"Tại sao... anh ấy lại đến đây...?"

Vậy thì tại sao, ở thủ đô hoàng gia nơi anh chưa từng đến trước đây?

Tại sao anh ta lại xuất hiện?

Cả Ellen và Bertus đều không thể tìm ra lý do.

***

Quần đảo Edina, thành phố cảng chính của Lazark, Thủ đô Hoàng gia.

Khi tôi quay lại, Harriet cởi chiếc áo choàng tôi đang mặc và gấp nó cẩn thận bằng cả hai tay.

"Đế quốc thế nào?"

"Anh thậm chí không thể nói nó tốt dù chỉ là một trò đùa."

"Tệ đến mức nào?"

"Thủ đô hoàng gia từ lâu đã vượt quá giới hạn dân số mà nó có thể hỗ trợ. Mọi người cứ đổ vào, và họ phải lo lắng về việc tất cả họ sẽ chết đói. Hầu như không có an ninh công cộng ở vùng ngoại ô,

và thậm chí còn không phải là về tội phạm – một lần chạm trán nhầm với một nhóm quái vật có thể giết chết hàng nghìn người trong vòng mười phút." Nghe những lời của tôi, Harriet thở dài thườn thượt.

"Và một con quái vật xuất hiện ở vùng ngoại ô, và anh đã sử dụng Alsbringer. Sự xuất hiện của anh ở thủ đô hoàng gia có thể sẽ lan rộng, và mặc dù sẽ không có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra, nhưng anh có thể đoán đại khái tin đồn sẽ lan truyền như thế nào... Anh chỉ không biết nó sẽ có tác động gì sau này."

Harriet và tôi đi cạnh nhau trong hành lang Cung điện hoàng gia.

Ma vương đã xuất hiện ở Thủ đô Hoàng gia Gradias.

[&]quot;Alsbringer?"

[&]quot;Ùm, có một tình huống hơi nguy hiểm."

[&]quot;Được rồi, em mừng là anh không bị thương."

Tôi đã không làm điều gì đặc biệt đáng chú ý, nhưng chỉ riêng sự xuất hiện của tôi thôi cũng có thể gây ảnh hưởng rất lớn đến thủ đô hoàng gia.

Phần lớn đám đông bây giờ đã biết rằng Ma vương có thể xuất hiện ở thủ đô hoàng gia bất cứ lúc nào.

Mọi người có thể trở nên sợ tôi hơn và thậm chí hoảng loạn.

Tôi có nên kiềm chế triệu hồi Alsbringer, bất chấp nguy hiểm không?

Nhưng có rất nhiều quái vật có khả năng xuyên thủng [Hào Quang Giáp]. Kiếm sĩ không chết mà không có lý do.

Tôi không biết sự xuất hiện của Ma vương ở thủ đô hoàng gia sẽ gieo rắc nỗi sợ hãi trong thành phố như thế nào.

Thay vì tự mình hành động, tôi có nên để mọi thứ như vậy không?

Những suy nghĩ như vậy khiến gáy tôi lạnh toát.

Thật đáng sợ khi bây giờ tôi có thể có những suy nghĩ như vậy mà không cần quan tâm.

Tôi đã nghe nói về tình hình thảm khốc của thủ đô hoàng gia từ Antirianus, nhưng tận mắt chứng kiến nó khiến tôi cảm thấy nó còn chân thực hơn. Quần đảo Edina cũng đang trên bờ vực bùng nổ với các vấn đề sinh kế của người dân, nhưng so với thủ đô hoàng gia, nó thực sự là thiên đường. Trong khi chắc chắn có những người chết đói, không có ai chết vì nó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading